

Poezia este

Ioan Daniel

Mersul acesta simetric
Dintre un cuvânt și altul
Când eu însumi mă dedic
Cerului din tot înaltul

Ea e cântecul iubirii
Izvorât pe trotuar
Floarea scumpă a amintirii
Omul când e— îmbrăcat în har

Poezia-i rodul vieții
Ce ne leagă de Hristos
În măhrama dimineții
Să ne aducă doar folos

Vrem numai—partea ei bună
Pe toți să ne înfășoare
Și prin ea să ne răpună
Însăși viața viitoare

Ca să fim mărgăritar
Pentru Mirele sublim
Noi să fim al vieții dar
Și-n veci Lui să îi slujim
07-01-2016 Cluj